

Industriraadet anmodet om at gennemse den gældende Lærlingelov og fremkomme med Forslag om, hvilke Ændringer de kunde ønske foretaget i den. Resultatet af dette Arbejde forelaa først i Oktober Maaned. Det er desværre kun paa meget faa Punkter, Ministeriet, nu Socialministeriet, har taget Hensyn til de Ønsker, der er blevet fremsat; den eneste Ændring af nogen effektiv Betydning, som er taget med i Forslaget her, er den, at Lærekontrakter først behøver at udfærdiges, naar Prøvetiden er udløbet. Det har tidligere været saaledes, at man skulde bringe Lærekontrakten i Orden straks, naar man antog en Lærling, men man har dog fundet det for meningsløst, at man i mangfoldige Tilfælde skulde ulejlige baade Myndighederne, Lærlingens Forældre eller Værge og Mesteren hermed, naar det maaske efter to, tre Maanedes Forløb viste sig, at Lærlingeforholdet slet ikke kom i Stand. Endvidere er den Ændring medtaget, at der ikke behøver at være Lærekontrakt mellem Forældre og Børn, men at Børnene dog hører ind under de samme Bestemmelser i Lærlingeloven, som gælder for dem, for hvem der er oprettet Lærlingekontrakt. Adskillige andre Ændringer var ønsket af det af mig omtalte Udvalg, Ting, som dels havde reel Betydning, dels en maaske noget mere formel Betydning, men alt dette er ikke taget med i Forslaget her, og da min Stemme ikke er saa god i Dag som den burde være, skal jeg lade disse Forhold ligge, de kan jo eventuelt tages op til Drøftelse i det kommende Udvalg.

Den højtærede Minister udtalte ved Lovforslagets Forelæggelse følgende: „Det er ikke en dybt indgribende Forandring, Socialministeriet tillader sig at foreslaa; men der er dog noget, der har nogen Betydning. Man har fra mange Sider anket over Lærlingetidens Langvarighed. Vi tillader os derfor at foreslaa en Forkortning af den og en Ordning, hvorefter Læretidens Længde kan afpasses forskelligt i de forskellige Fag efter disse Fags Forhold og Natur. Vi foreslaar endvidere Oprettelse af en Lærlingekommission, saaledes som det blev foreslaaet i det tidligere Lovforslag, der er fremsat her i Tinget, vistnok i 1918, men ikke den Gang blev gennemført.“ Det var den Omtale, der fra den højtærede Ministers Side blev det Afsnit i Lærlingeloven, der vedrører Haandværket, til Del. Saa udtalte Ministeren senere, at der var mere betydningsfulde Afsnit vedrørende Lærlingeforholdet for Handelens Vedkommende. Jeg maa maaske her indskyde, at jeg lader Forholdet vedrørende Handelen ligge, idet jeg

gaar ud fra, at det ærede Medlem Hr. Lange vil gøre nogle Bemærkninger desangaaende.

Jeg kan for saa vidt kun være veltilfreds med disse den højtærede Ministers Udtalelser, for saa vidt der deri skal ligge dette, at Ministeren ikke tillægger de foreslaaede Ændringer nogen nævneværdig Betydning, saaledes at Ministeren gerne vil gaa bort derfra. I saa Tilfælde er jeg meget tilfreds med, at Ministeren selv har betegnet disse Ændringer som mindre væsentlige og nærmest som lidt betydningsløse. Saafremt dette imidlertid ikke er Tilfældet, bliver jeg i høj Grad uenig med den højtærede Minister.

Der er jo mange Ting i Forslaget, som man kunde drage frem og pege paa. Der er først og fremmest hele den Magt og Myndighed, der ønskes tillagt denne Mangfoldighed af Lærlingekommissioner, som efter Forslaget vil blive oprettet Landet over. I en Haandværkers Øjne i hvert Fald er en Lærlingelov med saadanne Bestemmelser saa meningsløs, at han vilde foretrække helt at høre op med at holde Lærlinge. Der er f. Eks. den Bestemmelse, at naar man ønsker at antage en Lærling, maa man møde op for denne Lærlingekommission, der saa antagelig vil stille Spørgsmaal i alle mulige Retninger om den paagældende Mesters Forhold; efter Forslaget skal Kommissionerne jo have Ret til at stille Spørgsmaal om alt muligt mellem Himmel og Jord, og det er jo ogsaa muligt, at de vil gøre det.

Dernæst skal Lærlingekommissionen have Myndighed til at afgøre, om en Mester er egnet til at uddanne Lærlinge, om han maaske ikke allerede har for mange. Jeg gad dog vist, hvorledes en Kommission skulde kunne træffe Bestemmelse derom. Det ærede Medlem Hr. Harald Jensen kritiserede, at en Blikkenslager havde tilset Svendepøver for Typografer. Jeg ved ikke, om det i det paagældende Tilfælde har været en af vedkommende Byraad nedsat Kommission eller hvad, men ganske det samme vil jo blive Tilfældet — hvis dette Lovforslag da bliver gennemført — ved Oprettelsen af ethvert Lærlingeforhold. Jeg gaar da ud fra, at man ikke regner med, at en saadan Lærlingekommission skulde tælle Medlemmer for hvert Fag. Deraf vilde jo følge, at de vilde blive paa ca. 100 Medlemmer, og det kan jo ikke være Meningen, gaar jeg ud fra, for selv om man ikke kan sympatisere med det, der foreslaas, maa man dog regne med, at der er nogen Mening i det.

Jeg gaar altsaa ud fra, at det har været Meningen, at Lærlingekommissionerne skal